

boere, der boede Syd for denne Grænse, var i saa Henseende meget daarligt stillede. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem oplyste. Grænsen for det Omraade i Valby, hvortil Gods udbringes — og et Sted skal jo denne Grænse være —, er netop for Tiden Personbanelinien. Man har for nogle Aar siden undersøgt Spørgsmaalet om Udvidelse af Kørselsomraadet, og den Gang var Forholdet det, at der til Beboere i det Omraade, man agtede at inddrage, kun var ankommet gennemsnitligt 1 Ilgodsforsendelse hver anden Dag og 1½ Frimærkepakke daglig, og at en Udvidelse af Kørselsomraadet den Gang af økonomiske Grunde ikke kunde gennemføres. Nu tør jeg ikke sige, hvor længe det er siden, det er muligt, at det er nogle Aar siden, og man vil nu i Anledning af det ærede Medlems Henvendelse undersøge, hvorledes Forholdene ligger, saaledes at man kan se, om det kan forsvares at trække Grænsen for Kørselsomraadet et længere Stykke bort.

Det ærede Medlem Hr. Ludvigsen har omtalt et foreliggende Andragende om Anlæg af en Fiskerihavn ved Aalbæk. Jeg kan herom i dette Øjeblik kun oplyse, at den paagældende Sag er til Erklæring i Landbrugsministeriet for at opnaa en Udtalelse om, hvorvidt der af Hensyn til Fiskerieresser maatte være tilstrækkelig Grund for Staten til at yde noget Tilskud.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt har udtalt sig til Fordel for Anlæg af Høfder til Sikring af Kysten fra Blaavandshuk til Skallingen paa lignende Maade, som det finder Sted oppe ved Agger, hvor Forholdene dog maa være langt vanskeligere. Jeg skal herom meddele, at efter at man ved Tillægsbevillingsloven for Finansaaret 1923—24 har faaet bevilget første Del af et Tilskud til Opførelse af et Dige ved Oxby søndre Strand, altsaa netop en Del af Kysten fra Blaavandshuk til Skallingen, og idet denne Bevilling er givet under den udtrykkelige Forudsætning — og det ærede Medlem har vist ogsaa for sit Vedkommende være indforstaaet hermed —, at dette Dige skulde lægges et Stykke inde i Landet for at undgaa det uforholdsmæssig dyre Høfdeanlæg, som der nu ligesom tidligere af Ho-Oxby Kommunes Sogneraad er udtalt Ønske om, vil der neppe være Mulighed for at komme ind paa ogsaa at anlægge disse Høfder. I en fra Vandbygningsdirektøren indhentet Erklæring har denne da ogsaa udtalt, at han, efter at Betingelsen for, at de eventuelle Høfder kunde virke efter deres Bestemmelse, nemlig at de opførtes i Forbindelse med et solidt Dige, nu ikke

mere er eller vil kunne komme til Stede, ikke kan anbefale, at disse Høfder anlægges, Med andre Ord: der er altsaa i Virkeligheden taget Stilling af Rigsdagen til disse Spørgsmaals Afgørelse ved, at Diget blev lagt ind i Landet. Det er selvfølgelig beklageligt for de i Anlægget af Høfderne interesserede Lodsejere, men der maa ogsaa være et vist Forhold mellem det Resultat, der kan opnaas, og de Udgifter, der er Tale om, og det drejer sig, saa vidt jeg ved, om ca. 150 000 Kr., der betinger Opnaaelsen af Resultatet, og dette Forhold har de sagkyndige altsaa ikke ment at kunne erkende i dette Tilfælde. Derimod mener jeg at kunne tilsige det ærede Medlem min Medvirkning til den ønskede Bevilling af et Beløb til Ris- og Helimplantning paa Skallingsand til Supplering af det i Sommer bevilgede Beløb paa 4 000 Kr. til samme Formaal.

Jeg kommer nu til Slut til de fra forskellige Sider, dels af de Herrer Ordførere og dels af det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard, fremsatte Bemærkninger angaaende den paa Finanslovforslagets Anmærkninger anbragte og af mig forleden nærmere motiverede Indledning til Anmærkningerne for de tre Statsvirksomheder: Statsbanerne, Postvæsenet og Telegrafvæsenet. Overfor det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard, som udførligt gjorde Rede for sin Mindretalsstilling i Administrationskommissionen, kan jeg hovedsagelig henvise til, hvad jeg udtalte i min Forelæggelsestale med Hensyn til de fem Kommissionslovforslag. Jeg skal herudover kun bemærke, at naar man, som det ærede Medlem hævder at Venstre altid har gjort, vil stille Krav til disse Statsvirksomheder om, at de skal forrente sig, maa man ogsaa give disse Virksomheders Administration den dertil fornødne Dispositionsfrihed, ellers kan det ikke nytte, at Kravet stilles, det vil ikke blive respekteret, end sige opfyldt.

Jeg har ved den omtalte Indledning til Anmærkningerne ikke i ringeste Grad tænkt paa at beskære Rigsdagens Bevillingsmyndighed; jeg er enig med det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard i, at den bør Rigsdagen ikke give fra sig, lige saa lidt som Indflydelsen paa Anlægs Konti. Men jeg spørger: Vil nogen virkelig paastaa, at de Bemærkninger, som Anmærkningerne indeholder, og som de kan indeholde tre Fjerdingaar eller syv Fjerdingaar, for Pengene skal bruges — til Eksempel de Anlægsoplysninger, som jeg har kunnet give i Anmærkningerne til det nu foreliggende Finanslovforslag, der omfatter Anlæg, som er løbende fra Aar til Aar, med Hensyn til hvilke jeg i dette